

Pengene. Den første fik siden en Skrivelse fra Inspektoratet om, at han havde at fratræde, fordi han manglede de og de Penge, men den Sum, der var opgiven, var efter Formandens og Kassererens bestemte Overbevisning over 50 Kr. for stor. Og i den Anledning forespurgte vedkommende Inspektoratet, om han ikke kunde faa at vide, hvorledes Revisoren var kommen til dette Tal, om han havde revideret Regnskabet til Bunds. Han fik det Svar fra Inspektoratet, at Inspektøren ikke ansaa sig for berettiget til at give disse Oplysninger. Enhver kan forstaa, at et saadant Svar bidrager ikke til at fjerne de Følelser, som engang ere til Stede derovre, men snarere til det modsatte. Jeg vil derfor meget henstille til Indenrigsministeren, at han formaar Inspektøren til at give den nævnte Mand den ønskede Oplysning. Jeg tror at vide, at den højtærede Indenrigsminister nok ved, hvem jeg sigter til.

Paa samme Budget under A. VIII. A. 1. a. 3. anføres det i Anmærkningerne, at Sygekasseinspektoratet har et saa stærkt forøget Arbejde paa Grund af den skærpede Kontrol, at der maa ansættes en ny Assistent. Naar der skal skrives saa meget, som der er gjort i de af mig nævnte Tilfælde, kan jeg meget godt forstaa, at Arbejdet er forøget. Derfor vil jeg indtrængende anmode om, at Revisionsmaaden bliver forandret. Sker det, har jeg ikke det mindste imod, jeg vil endog stærkt anbefale, at Inspektoratet faar den ønskede Assistent, men samtidig ønsker jeg, at det paalægges Inspektoratet, hvor der er Mangel ved Regnskabet, at benytte den gamle Maade at revidere paa. Jeg vil ogsaa meget anbefale, at den Fuldmægtig eller Assistent, der udsendes til at efterse Kasserne, faar sine Udgifter godtgjorte efter Regning, saa han ikke lider noget Tab derved. Selv om det skulde blive noget mere end de 2,000 Kr., tror jeg dog, at den gamle Maade er langt bedre og er at foretrække for den af Indenrigsminister P. Munch indførte Fremgangsmaade.

Endnu vil jeg genkalde i den højtærede Landbrugsministers Erindring et Andragende, der af Morsø Landboforening og Morsø Sogneraadforening gentagne Gange er indsendt til Landbrugsministeriet, gaaende ud paa, at Landbrugsministeren vil benytte den Ret, som Loven af 30. April 1910 om Oprettelse af Husmandsbrug i § 1 giver ham til at lave Morsø til en selvstændig Kommissionskreds. Morsø ligger meget isoleret, og ærede Medlemmer ville sikkert give mig Ret i, at det er vanskeligt

for Folk, der ikke bo paa Øen, at være stedkendte og fuldt ud kunne bedømme den Jord, der skal antages til Husmandsbrug. Vi have nu den Følelse derovre, at der er kommet en hel Mængde Husmandsbrug paa alt for daarlig Jord, og vi tro, at Grunden er den, at alle Kommissionens Medlemmer for Tiden ere Folk, der bo i Thy og Hanherrederne. Ingen af dem bor paa Mors, og derfor undskyldte vi dem meget, at de ikke kende Jorden saa godt ovre hos os, som vi, der bo der, kende den. Jeg tror at vide, at de to Foreninger omgaaes med Tanken om at indsende et nyt Andragende til Landbrugsministeren, og det er da mit Haab, at han vil give dem et imødekommende Svar, saa at denne Følelse kan blive fjernet. Jeg er i det heldige Tilfælde at turde forsikre Landbrugsministeren, at den Besparelse, der dér vil blive, er meget større, ja, mere end dobbelt saa stor som Besparelsen ved Nedlæggelsen af Telegrafstationen i Karby.

Den højtærede Trafikminister vil jeg bringe en Tak ikke alene paa egne Vegne, men ogsaa fra Beboerne af Jegindø, fordi han var saa venlig sidste Sommer at se paa Forbindeisen mellem Jegindø og Thyholm. Samtidig skal jeg gøre opmærksom paa, at Beboerne derovre have det sikre Haab, at den højtærede Trafikminister om ikke i indeværende Samling saa dog paa næste Finanslovsforslag, vil komme med det lille Forslag om en Broforbindelse. Jeg skal ikke komme ind paa at udvikle, hvor uheldigt stillede de Folk derovre ere, det kan enhver meget godt tænke sig, og jeg ved, at den højtærede Trafikminister selv har erkyndiget sig om Forholdene.

Ovesen: Jeg vil først gøre en lille Bemærkning til en Udtalelse forleden af det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen). Udtalelsen er ganske vist bleven imødegaaet af tidligere Talere, men jeg kan ikke lade være kort at komme tilbage til den. Han ankede over, at Repræsentanter og Vurderingsmænd i Kreditforeningerne ordnede Laan for Husmænd og ikke gik til Sagførerne. Det var nu mærkeligt, at det ærede Medlem, der tilhører et Parti, der roser sig af at være saa venlige Følelser overfor Husmændene og særlig vil tage dem under deres beskyttende Vinger, netop talte Sagførenes Sag imod Husmændene. Jeg tror tværtimod, at der burde ydes disse Repræsentanter og Vurderingsmænd en Tak for, at de udføre dette Arbejde, vel at mærke, naar de ikke gøre det til en Forretning. Det sker ikke i Ringkøbing Amt, og vi have